

ແດ່ ຄາສທຣາຈາරຍ໌ ຖຸຫລານ ນັຄລິກະນາສ
ປຽນາຈາරຍ໌ຜູ້ປະລິທິບປະສາທວິຫາກຕິຫາວົ້ານແກ່ຂ້າພເຈົ້າ

คำนำ
พิมพ์ครั้งที่ ๙

ตำราคดีชาวบ้าน FL ๓๗๓ ได้จัดพิมพ์เป็นครั้งที่ ๙ เพื่อให้กันเวลาจึงยังนิได้ปรับปรุงเนื้อหาใหม่ แต่ผู้เขียนกำลังปรับปรุงเพิ่มเติมเนื้อหาให้กันสมัยและจะอธิบายมากยิ่งขึ้นซึ่งคาดว่าจะใช้ในการพิมพ์ครั้งต่อไป

บุปผา บุญกิจพิทย์

คำนำ

การศึกษาศิลปะวัฒนธรรมรวมถึงการสร้างไว้ซึ่งวัฒนธรรมประจা�ชาติเป็นสิ่งที่เราไม่ควรละเลยอย่างยิ่ง แต่เดิมเราไม่ค่อยคำนึงถึงนัก ศิลปะวัฒนธรรมต่างๆ อันสูงส่งและดงามของประเทศไทยจึงสูญหายไปเป็นจำนวนมาก นماภัยหลังเรารได้คำนึงถึงคุณค่าของสิ่งเหล่านี้ แต่ก็ยังขาดการลงมือปฏิบัติที่กว้างขวางและจริงจังอย่างในต่างประเทศ เพราะเราอาจเก็บศิลปะและวัฒนธรรมพื้นบ้านซึ่งเป็นของชาวบ้านทั่วไปได้มากพอ ผู้เขียนเกรงว่า หากเราไม่รีบเร่งเก็บศิลปะวัฒนธรรมพื้นบ้านกันอย่างจริงจังแล้วนับวันสิ่งเหล่านี้ก็จะสูญไป เพราะคนรุ่นต่อๆ มา ก็ถูกวัฒนธรรมสมัยใหม่หรือวัฒนธรรมต่างถิ่นจนในที่สุดจะไม่เหลือวัฒนธรรมพื้นบ้านเดิมอีกเลย

อย่างไรก็ตามในการเก็บรักษาศิลปะวัฒนธรรมพื้นบ้านนี้จะต้องอาศัยผู้มีความรู้ ความชำนาญในการเก็บรวบรวมพกสมควร เพราะการเก็บสิ่งเหล่านี้จำเป็นต้องอาศัยวิธีการและเครื่องมือที่ถูกต้อง nokhen ไปจากเวลา แรงงาน กำลังทรัพย์ ตลอดถึงความตั้งใจจริงและการเห็นคุณค่าของศิลปะวัฒนธรรม

วิชาคติชาวบ้านเป็นวิชาที่ให้ความรู้ในการศึกษาและรวบรวมศิลปะวัฒนธรรมพื้นบ้านโดยตรง ซึ่งผู้เขียนเชื่อว่าจะเป็นประโยชน์มาก นั่นจุบันมีการตีตัวในการศึกษาวิชาคติชาวบ้านกันกว้างขวางขึ้น แต่ก็ยังขาดแคลนค่าราคติชาวบ้านที่เป็นภาษาไทยอยู่ ผู้เขียนจึงเรียนเรียงค่าราคติชาวบ้านขึ้นเพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับผู้ที่มุ่งศึกษาวิชาคติชาวบ้านเป็นสำคัญ

อนึ่งผู้เขียนมีความมุ่งหวังต่อไปอิกว่าผู้ที่ศึกษาวิชาคติชาวบ้านจะได้นำวิชานี้ไปใช้ประโยชน์ได้กล่าวคือ เป็นผู้นำแพร่กระจายความคิดและลงมือเก็บรวบรวมศิลปะวัฒนธรรมของชาติไทยเพื่อให้ยืนยงต่อไป

บุปผา ทวีสุข

12 กรกฎาคม 2531